

родна нива

морето да нахлуе отново въ земята, която е по-ниска от морското равнище, издигнати сж огромни стени, направени от камък, дърво и желязо. На много мѣста морето натрупва по брѣга цѣли хълмове пѣськъ — това сж тѣй нареченитѣ дюни, които пазятъ низката равнина отъ водитѣ. Но понѣкога силниятъ вѣтъръ насмита напреде сидюнитѣ и засипва съ тѣхъ цѣли села и градове. Брѣговетѣ, кждето нѣма дюни, сж укрепени съ изкуствени огради. Кога сж издигнати първитѣ огради, които сж се изпрѣчили срещу разрушителната сила на морето, не е известно. Съ течение на времето тѣхната голѣмина и форма сж се постоянно промѣняли. Вѣроятно, първитѣ укрепителни огради сж били издигнати, за да попрѣчатъ на вълнитѣ да нахлуватъ къмъ сушата въ време на бури и урагани, а сега тѣ се мѣстятъ навжтре въ морето. Най-напредъ, обикновено, се строи стената въ самото море, а после ограденото мѣсто се отводнява.

Височината на оградитѣ, обикновено, стига отъ десетъ до 12 метра, а широчината отъ 50 до 100 метра. Тѣ се строятъ винаги полегати къмъ морето и стрѣмни къмъ сушата, за да не ги разрушаватъ вълнитѣ, а да се разбиватъ постепенно.

Населението на низката земя е винаги изложено на смъртна опасностъ. Когато забучи бурята, сърдцата на хиляди хора се свиватъ при мисълта, че стената може да бжде

разрушена. Постоянната опасностъ е калила характеритѣ на жителитѣ, които сж изградили кжщитѣ си подъ морското равнище. Тѣ сж много смѣли и хладнокрѣвни и затуй тѣхната борба е легендарна.

Тази есенъ едно голѣмо нещастие постигна долината на рѣката Изеръ въ Белгия. Стенитѣ при Нюпортъ биватъ разрушени и водата нахлува въ равнината. На 1 октомврий въ продължение на едно денонощие надъ Нюпортъ върлувалъ ураганъ. Презъ нощта срещу 2 октомврий напора на водата се засилва и водата на Изеръ се повишава. Къмъ единъ часа укрепителната стена бива разкжсана на сто метра и презъ гигантския отворъ морето нахлува въ равнината. Подиръ нѣколко минути стотица хектари работна земя и пасища биватъ покрити съ вода.

Въ Нюпортъ вдигатъ тревога. За да предупредятъ населението за бедствието, което иде, забиватъ всичкитѣ църковни камбани, тревожниятъ звънъ бива чутъ по цѣлата долина на Нюпортъ. Отъ село на село се разнася тревожната вестъ: водата настѣпва.

Разбуденитѣ селяни напушатъ ужасени своитѣ кжщи, като взематъ съ себе си само онуй, що могатъ да носятъ. По пжтищата, като въ време на война, се проточватъ дълги вериги отъ изплашени хора. Старци, жени и деца бѣгатъ предъ настѣпващата вода. А нѣкои нами-